

er endnu en Grund, som her synes mig at være meget væsentlig, nemlig den, at skjøndt det vil være nemt at borttage visse Procentdele af Krigsskattolben efter Loven af 5te August 1864 saaledes, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) antydede, og forhøje Indkomstskatten med et tilsvarende Beløb, vil man ved en saadan Forandring meget let kunne komme i Modstæning til de Principer, som man senere ved en Gjenoptagelse af Tolbspørgsmaalet vilde lægge til Grund for hele Toldtariffen. Det er dog muligt, ja jeg troer endog man kan sige, det er sandsynligt, at man, naar man skulde vedtage en ny Toldtarif, nu ingenlunde vilde sætte en mindre Told for mange Gjenstande end den, Toldtariffen i Forbindelse med Krigsskattolben har, hvorimod man for andre Gjenstandes Vedkommende vilde gaae ned under det, som den oprindelige Toldtarif har. Det Viemed, som man vil forene med en senere almindelig Revision af Toldtariffen, vilde man grumme let komme til at modarbejde ved nu at tage en eensartet Nedsættelse af Krigsskattolben, og denne Grund synes mig ogsaa at pege henimod, at vi, naar vi ville benytte det foreliggende Lovforslag til en Reform af de indirecte Statter, skulle gaae til de af mig her omtalte Afgifter, men ikke til Tolden. — Lad mig hertil føie nogle Bemærkninger om disse enkelte Afgifter særskilt. Hvad angaaer Halvprocentafgiften ved faste Eiendommens Overdragelse, da er det beklædt, at den blev paalagt under de extraordinære Forhold ved Aarhundredets Begyndelse. Forordningen af 8de Februar 1810, hvorved den indførtes, kalder sig udtrykkeligt en Forordning, hvorved der indtil videre paabydes en Afgift af faste Eiendommens Værdi osv., og i Motiverne staaer der udtrykkeligt, at den udelukkende er begrundet i de daværende Tidsomstændigheder, fordi det er fundet, nitidgaaeligen nødvendigt at benytte ogsaa dette Skatteobject. Denne Afgift har altsaa efter hele sin Tilblivelse en fuldstændig midlertidig Character, og det, at den er bleven staaende til denne Dag, har ikke ophævet denne dens Character. Fra Statsøkonomiens Standpunkt kan der heller ikke siges at være nogen fornødig Grund

til at have netop denne Stat; thi den har hverken Indtægt eller Formue til Skatteobject; men Staten er derved blot gaaet ud fra den Tanke, at der hos den, som omsætter en Eiendom, i Diebliffet rimeligvis findes contante Penge, enten hans egne eller Andres. Denne Omstændighed benytter Staten sig af uden at have det naturlige Grundlag af Formue eller Indtægt at lægge Skatten paa. Det vil være i Thingets friske Grindring, at vi ifjor havde til Behandling et lille Lovudkast, som ogsaa blev til Lov, om en Forandring i denne Afgift. Der skulde sig imidlertid i dette Lovudkast en Forhøielse af Afgiften, men denne Forhøielse eller ialtfald den væsentligste Bestanddeel deraf lykkedes det her i Thinget at borttage. Jeg vil tillade mig at gjenkalde i Thingets Grindring, at det Udvalg, som her i Salen var nedsat til Behandling af dette Lovudkast, ved Betragtningen af denne Sag og de Ting, der stode i Forbindelse dermed, havde fundet, at Afgiften paa Overdragelse af faste Eiendomme i det Hele taget udgjør et altfor stort Beløb. Udvalget paaviste nærmere det Unaturlige, det Trykkende og Skadelige derved og sluttede derfra, at efter denne Betragtning af Sagen vilde Udvalget finde det mere hensigtsmæssigt, at man gjorde Begyndelsen til en Rettelse af Eiendommens Omsetning ved at afflasse Halvprocentafgiften, end at man vedtog Lovforslaget, ialtfald saaledes som det forelaa. Dette vil jeg gjenkalde i Thingets Grindring og derhos sige, at var dette sandt dengang, indeholder det endnu samme Sandhed, og vi have nu, hvad der er en Fordeel, god Anledning til at gaae ind paa de Principer, som vi eller ialtfald dette Things Udvalg dengang ansaae for gavnlige. Halvprocentafgiftens Beløb er derhos ikke saa betydelig, at en Reform i saa Henseende, en Affsættelse af Afgiften vilde gribe særligt forstyrrende ind i Statshusholdningen. — Naar jeg derpaa vender mig til Arveafgiften, da er denne, saaledes som den nu erlægges, forholdet eller nærmere fastsat ved Lov af 19de Februar 1861. Det er beklædt, at ved Arv, der tilfalder Ægtefæller, Livsarvinger eller Forældre, er Afgiften bestemt til 1 pCt.; naar Arven tilfalder Sødfænde eller Børn af